

bestyrelsesformanden, og det er så det. I det ligger der hverken trusler eller pression mod Danmarks Radios redaktionelle linje.

Formanden:

Så er det hr. Villy Søvndal for et sidste spørgsmål.

Villy Søvndal (SF):

Ja tak, jeg skal samle op.

Jeg forstår, at statsministeren er glad for, at mailen er kommet frem, så det her ikke skulle foregå gedulgt. Jeg forstår, at statsministeren ser frem til at få lov til at svare på de der § 20-spørgsmål til 20 ministerier, hvor der spørges: Hvilke andre sager ligger der? Og så forstår jeg, at statsministeren synes, at kulturministeren har dummet sig.

Så er der vel kun et spørgsmål tilbage, nemlig om man kan leve med en kulturminister, der har dummet sig – det forstår jeg statsministeren kan.

Og så er der måske en lille overvejelse om årsagen til, at han gør det. Er det ikke, fordi den der fortælling om, at Danmarks Radio består af røde lejesvende og socialistiske ballademagere, har fået lov til at brede sig i sådan en idiotisk form, at sarte sjæle er blevet fristet over evne? Og der vil jeg godt spørge: Er det statsministerens opfattelse, at Danmarks Radio er overbefolket af røde lejesvende og socialistiske ballademagere, f.eks. Stuckert og andre?

Kl. 14.25

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Villy Søvndals konklusioner vedrørende kulturministeren må stå fuldstændig for hr. Villy Søvndals egen regning. Jeg føler mig ikke dækket ind af dem.

Kl. 14.25

Med hensyn til det med de røde lejesvende kan jeg sige: Nej, det er ikke min opfattelse, at det skulle være noget stort problem i Danmarks Radio. Lad mig i den forbindelse minde om, at min egen tidligere formand for Venstre i sin tid er blevet kategoriseret som en af de røde lejesvende. Så det siger vel alt om den diskussion.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3592

7) Til statsministeren af:

Ole Sohn (SF):

»Har statsministeren skiftet opfattelse, siden han under Muhammedkrisen i Jyllands-Posten den 22. december 2005 gav udtryk for følgende synspunkt: »Jeg har aldrig tilkendegivet min holdning. For hvis jeg gik ind og sagde noget om det, ville jeg give udtryk for en statsautoriseret holdning til, hvad et dansk medie har valgt at bringe«?»

Ole Sohn (SF):

Når sagen om denne interne chatmail mellem to venner har fået så stor offentlig bevågenhed, skyldes det måske nok, at der sådan set måske ikke er nogen konsekvenser, men i hvert fald en vis sammenhæng mellem, at der i mailen nævnes navngivne personer, og at de navngivne personer, der nævnes kritisk, faktisk ikke længere er til stede i Danmarks Radio. Så et eller andet sted, selv om der forhåbentlig ingen sammenhæng er, giver det jo anledning til overvejelser om, at det, når man på regeringsmøder har drøftet sagerne om Danmarks Radio, giver sig udtryk i, at man påvirker Danmarks Radios redaktionelle linje og har et ønske om at gøre det.

Derfor vil jeg godt høre, hvad det er, der er sket, siden statsministeren i forbindelse med Muhammedsagen udtrykte:

Jeg har aldrig tilkendegivet min holdning, for hvis jeg gik ud og sagde noget om det, ville jeg give udtryk for en statsautoriseret holdning til, hvad et dansk medie har valgt at bringe.

Hvad er det nye?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen der er en fuldstændig sammenhæng. Det er min opfattelse, at en fri og uafhængig presse er helt afgørende i et demokratisk samfund som det danske, og jeg har ikke på nogen måde ændret min holdning til de grundlæggende spørgsmål om pressefrihed og ytringsfrihed.

Men tegningesagen kan overhovedet ikke sammenlignes med det, vi diskuterer i dag. Tegningesagen handlede jo om, at ytringsfriheden var under pres af kræfter, som ville blande sig i, hvad en dansk avis overhovedet havde lov til at bringe. Derfor var det også vigtigt at stå fast på, at regeringen ikke ville gøre sig til dommer over det. Det var og er en sag for domstolene. Det er jo ikke det, der er på spil i dag. Derfor er der ingen uoverensstemmelse mellem min grundlæg-